

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

A Clemente XI. Ad Benedictum XIII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

75. Accepimus nuper &c. Declaratio nullitatis, damnatio & abnatio Edicti,
seu Bannimenti à quadam Congregatione Giunta nuncupatâ, per
sæcularem Potestatem Regni Siciliae deputata novissimè ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74859](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74859)

Et publicata fuerunt ad vultus Ecclesie Lateranensis, & Basilice Principis Apostolorum, Cancellaria Apostolica, Curia Generalis in Monte Citorio, & in Aie Campi Flora, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Joan. Trifellium Apost. Curf.

Antonius Placentinus Mag. Curf.

LXXV.

DECLARATIO

Nullitatis, damnatio, & abolitio Edicti, seu Bannimenti à quâdam Congregatione Giunta nuncupata, per Sæcularem Potestatem Regni Sicilia deputatâ novissimè promulgati, ad effectum impediendi in eodem Regno executionem Literarum, Mandatorum, & Decretorum Apostolicorum: cum pari damnatione, & abolitione quoruncumque similium, quæ forsitan de cætero inibi eodem consilio, sive ad eundem finem quoadcumque, & quomodocumque geri, aut ordinari contigerit, itaut illis non obstantibus Literæ, Mandata, & Decreta hujusmodi omninò observari debeant: ac cum Decreto, quod illi omnes, qui ea de causa Ecclesiasticas Censuras quovis modo incurrerunt, seu incurrent, non nisi à Sede Apostolicâ absolvi possint.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Accipimus nuper, quòd statim ac in Regno Siciliae vulgarè fuerunt quædam nostræ in simili formâ Brevis Literæ die IV. Novembris proximè præteriti expeditæ, quas pro omnimodâ, ac debitâ observandâ Ecclesiastici Interdicti, cui Civitates, ac Dioceses Catanensis, & Agrigentina jussu nostro subiectæ reperiuntur, obtinendâ, nec non quibuscumque effugiis ad excusandam ejusdem Interdicti transgressionem exquisitis penitus præcludendis, novissimè edidimus: Sæcularis; Potestatis in eodem Regno Administrum nullam dimittentes occasionem, quæ eis offeratur, novis semper injuriis Pontificiam auctoritatem, ac jurisdictionem Ecclesiasticam impetendi, ac forsitan, tametsi inaniter, arbitantes posse earumdem Literarum Nostrarum efficaciam eludere, simulque executionem illarum ulteriorum, graviorumque deliberationum præpedire, quas Nos, ut Pastoralis muneris Nostrî debito satisfaciamus, omninò suscipere compellimur, quasque ipsi sese abundè promereri minimè ignorant: absque ullâ cunctatione in Panormitanâ Civitate, ac forsitan, etiam in aliis prædicti Regni Locis, promulgare præsumperunt, præfixo nomine cujusdam Congregationis, Giuntæ nuncupatæ, specialiter deputatæ super conservatione, ac defensione jurium, & prærogativarum, quæ eidem Sæculari Potestati in illo Regno competere prætenduntur, Edictum, seu Bannimentum quoddam Typis impressum, tenoris sequentis, videlicet: Bando, e comandamento, d'ordine dell' Illustrè Giunta deputata da S. S. R. M. (che Dio guardi) sovra la conservazione, e defensione delli Reali dritti, che hà, e possiede, come Re Augusto, e Monarca in questo Regno, e di quelle prerogative, e Privilegi, che il medesimo gode, come con suo Real ordine in data di 17. Aprile 1714. Invigilando Sua Maestà (che Dio guardi) colla sua Regia protezione ed amore, all'intera conservazione de' Privilegi, ed antiche consuetudini di questo fedelissimo Regno, come della sua Real giurisdizione, ed antichissima preminenza della Legazia Apostolica, e Regia Monarchia, si per sostegno de' dritti toccanti alla sua Real Corona, che d.lla giusta difesa, e buon governo de

Bullar. Rom. Continuat. Pars II.

sui Vassalli, accordando anche su questi punti quill' providenze supplicati, dal G. no. al Parlamento di nuovo in questa felice, e fedelissima Città di Palermo capo di questo Regno sotto li 7. del scorso Marzo composto da tre Bracci, Ecclesiastico, Militare, e Democratico rapp'esentate il Regno tutto; ha determinato stabilire una Giunta di Ministri, quali debbano invigilare con particolar zelo, attenzione, e cura, perche venghino orviati, ed impediti gl'inconvenienti, e riparati tutti i pregiudici, che potessero in qual he maniera indursi. Essendoli servita la Maestà Sua per sua Real benignità appoggiata e à noi Don Giuseppe Fernandez, Presiden e del Tribunale della Regia Gran Corte, Don Antonino Nigri Presidente del Tribunale del Consistoro della Sacra Regia coscienza, Conte Berla Consulatore, Don Nicolo Pensabene Presidente Avvocato Fiscale del Tribunale della Regia Gran Corte, Don Francesco Maria Cavallaro Giudice della Gran Corte Civile, e Don Ignazio Perlongo Avvocato Fiscale del Tribunale del Real Patrimonio l'incumbenza di tanta premura, e rilievo, confidenci tutte l'opportune potestà, e giurisdizioni necessarie ad usarsi per il conseguimento di sì importante fine: E perche non solo conviene, che fosse manifesta a tutti la Real determinazione, mà anche cognosca ogni uno come da sua parte debba corrispondere all'obbligo di buon Vassallo di S. M. sù l'osservanza dell'accennati Privilegi, consuetudini, preminenze e regali, e quali sino le pene s'incorreranno da Trasgressori. si è divenuto d'ordine nostro alla presente general Notificazione, ed Editto in vigore della giurisdizione, e suprema potestà Economica conferitâ da S. M., accioche resti intesa, e notificata ogni Persona di qualsivoglia grado, e condizione sia Secolare, che Ecclesiastica, o Regolare, come arrivando in questo Regno, e sue Isole coadiacenti per via diretta, o indiretta qualsivoglia legge, rescritto, diploma, determinazione, bando, editto, dispaccio, privilegio, breve, provisione, ed editto, o lettera in forma publica, o privata, manuscripta, o in stampa, spediti da qualsivoglia Corte, o Potestà straniera, quali immediatamente, o mediatamente venissero, o senza alcuna particular direzione, ed indi apparissero clandestinamente, o in altra maniera affissati in luoghi publici, o privati, o pure con qualche direzione à qualsivoglia Persona publica, o privata, Giudici, Magistrati, Superiori, d'ogn'ordine, confesso, e Communità, Rettori particolari, o universali ai qualunque condizione di ciascuna Città, Provincia, Diocesi, e Università del Regno, o di sue Isole Coadiacenti, non se li dovrà dare nessuna fede, esecuzione, ed osservanza, ove pria non fossero resti autentici, legali ed eseguibili nella forma sempre costumata, si per dritto di legge particolare, e consuetudine legitime, rescritti in questo Regno, come per altra universale ragione toccante ad ogni Sovrano ne' suoi Domini Avvertendosi ogni uno che mai debbano intendere si resti autentici, ed eseguibili li rescritti stranieri, ed altri sovraccennati, se prima non fossero segnati dal Reo Esecutore per via dell' Avvocato Fiscale del Real Patrimonio; à chi vien commesso l'esame di riconoscere, se racchiudono pregiudizio, o apportino diminuzione, o lesione alcuna agli antichissimi Privilegi, Legge, Consuetudini del Regno, o pure à dritti della Real Corona di S. M., e preminenze della Legazia Apostolica, e Regia Monarchia; E dandosi diversamente fede, osservanza, o esecuzione, si notifica, ed intima in vigore della presente Notificazione, ed Editto al Controventori, e Trasgressori, se saranno Ecclesiastici, o Regolari l'occupazione de' beni temporali, e come sediziosi, e perturbatori della publica quiete, avessero fra il termine di giorni quindici da partirsì da questo Regno, e non entrare in Parte, Luogo, Terra, o Città del Dominio di S. M. e se saranno Laici, e Secolari se gli notifica, ed intima la maggior disgrazia di S. M. ed altre pene le più gravi ad arbitrio nostro etiam usque ad mortem naturalem inclusivè. Ed accioche venghi alla notizia di tutti, s'ha fatto la presente publica dichiarazione d'affigersi ne i luoghi soliti

N

che

Narrat post revulgiotem Brevis super observantia Interdicti Civitatum, ac Diocesium Catanensis, & Agrigentinae factam in Regno Siciliae, fuisse ibidem quoddam Edictum Potestatis Sæcularis publicatum.

Tenor ejusdem Edicti.

Motivum deputationis cujusdam Coetus, sive Giuntæ pro conservandis juribus Regiis.

Interdicimur executioni cujusvis Refcripti, Brevis, & Ordinationis provenientes ab extera Potestate, nisi præcedat Regium Exequatur.

Prescribitur forma servanda in conceptione dicti Exequatur.

Contravenientibus, sive sint Ecclesiastici, sive Sæculares, poena indicitur.

NO 14.

ario

pr. in m. h. a. r. a. t. i. o.

ben. imp.

29. oris

io.

Publicatio
ejusdem
Edicti.

Continuatio
praesentium
literarum.

Explicat in
praesertim E-
dicto com-
prehendi
etiam Decre-
ta, & manda-
ta Aposto-
lica.

Illius enor-
mitatem plu-
ribus per-
tingit.

S. Bernard.
de consid.
l. 3. c. 1.

Act. Apost.
6. 5. v. 29.

*che servira per intima formale ad ogn' uno, e non altri-
mente, ne in altro modo: Promulgetur: Pensabene
Praefes F. P. P. S. P. U. Benzà Sindacus: Die sep-
timo Decembris octavae Indictionis 1714. Constat per
me Franciscum Perino publicum Praeoneum hujus Fe-
licitis, & Fidelissima Urbis Panormi, publicasse su-
pra dictum Bannum per loca solita, publica, & consu-
eta, Tubis Regis &c.*

§. 1. Perseptum profecto, ac compertum ha-
bemus eos, qui praesertim Edictum, seu Ban-
nimentum promulgarunt, Mandata, Literas, alia-
que Decreta Apostolica in eo complecti, ac for-
san praecipue comprehendere voluisse; quemad-
modum satis, superque conjici potest nedum ex
ejusdem Edicti tenore, verum etiam ex tot aliis
praecedentibus actis, quibus ejusdem Saecularis
Potestatis Ministri parvum suum animum etiam
apertius ostenderunt, dum minime contenti pu-
blicatione aliorum consimilium Edictorum, Prae-
ceptorum, seu Mandatorum, quibus libertas Ec-
clesiastica & Apostolica auctoritas manifeste lae-
debantur, ac libera hujus Sanctae Sedis Rescrip-
torum executio impediebatur, minis insuper, at-
que terroribus, imò etiam carceribus, vinculis,
exiliis, bonorum proscriptionibus, aliisque penis
eos fere omnes, qui eidem Sanctae Sedi debitam
obedientiam praestiterunt, temere non minus,
quam sacrilege affixerunt: adeoque certi sumus,
quod ex sola memorati Edicti lectione quilibet
sanae, rectaeque mentis non modò illius eviden-
tem nullitatem, verum etiam manifestam injusti-
tiam perspicue intelliget.

§. 2. Ambigere praeterea non possumus,
quin horrore perfundendus sit quisquis illud le-
getit, dum inter caetera perspicit, ac animo re-
putabit eò temeritatis perventum esse ut Potesta-
tis exterae titulus Potestati illi adscribatur, quam
Nos per Beatum Petrum, ejusque Successores à
Domino accepimus in Terris maximam, & quae
in indigno haerede non deficit: perinde ac si Si-
cilia Regnum extra Terrarum Orbem situm es-
set, cum neminem penè lateant, verba, illa qui-
bus inclytus Claravallensis Abbas Eugenium Pon-
tificem allocutus fuit: *Orbe exeundum ei, quis forte
volet explorare, qua non ad tuam pertinent curam.*
Illud insuper omnibus satis exploratum, ac pla-
nè cognitum fore credimus, ejusdem Saecularis
Potestatis Administratos, dum in memorato Edic-
to vetitum voluerunt, ne cujuscumque speciei
rescripta ullo modo executioni demandari de-
beant, nisi prius ad Advocato Fiscali Regii Pa-
trimonii recognita, ac approbata fuerint expres-
sè declarando eidem Advocato Fiscali injunctum
esse munus, praevio examine, discutiendi, an
ejusmodi rescripta ullum praedictum Privilegiis,
Legibus, & Consuetudinibus Regni, vel iuribus
Regiis, aut praesentis aetate Regiae Monar-
chiae inferre possint, execrabili nimis ausu cona-
tos fuisse praedictum Advocatum Fiscalem Judi-
ciorum Apostolicae Sedis Judicem constituere, ac
uno, eodemque tempore sublimem illam Potestatem
ligandi, atque solvendi Nobis, ac Romano Pontifici
pro tempore existenti à Domino tradi-
tam, quae non ancilla est, sed libera, ipsius
Saecularis Potestatis arbitrio subjicere, & mancipa-
re; cum tamen sciamus, quòd Magistratui, ac Prin-
cipi Sacerdotum exprobrantibus: *Praecipiendo pra-
ecipimus vobis, ne doceretis in nomine isto: & ecce re-
plestis Jerusalem doctrina vestra; Petrus, & Aposto-
li responderunt: Obedire oportet Deo magis, quam
hominibus.*

§. 3. Demum nec pariter dubitamus, quin
quilibet Catholicus, etiam absque ullius peculia-
ris nostrae declarationis, vel admonitionis ope,
satis agnitus per se sit, quam irregularis, ab-
soluta, ac scandalosa existat praefati Edicti conclusio,

in qua ad iniquitatis non minus, quam nullita-
tis ipsius Edicti cumulum Transgressoribus, &
Contraventoribus, illis nempe fidelibus, qui
nulla interposita morà, promptoque animo Man-
data Apostolica observant, & exequuntur, Ro-
manoque Pontifici Beati Petri Apostolorum Prin-
cipis Successori, & Jesu, Christi Vicario veram il-
lam obedientiam, quam è quicumque Catholi-
cus in professione Fidei sponder; praestare non de-
trectant, eadem Saecularis Potestas penas im-
ponit, si Ecclesiastica quidem fuerint tam Saec-
ulares, quam Regulares, occupationis bonorum
temporalium, ac exilii à Regno, tanquam sedi-
tiosis, publicaeque tranquillitatis perturbatoribus,
si vero Laici exiterint, indignationis ipsius Saec-
ularis Potestatis, praeter alias penas illius arbitrio
irrogandas usque ad mortem naturalem inclusivè.

§. 4. Nihilominus Nos, qui quorumcumque
tam Apostolicae Sedis, quam Ecclesiae Jurium Af-
fectores in Terris à Domino constituti sumus,
prohè intelligentes, & cogitantes liberum No-
bis non esse tam apertam, ac detestabili utriusque
oppugnatione silere, ac insuper ambarum indem-
nitati, quantum Nobis ex Alto conceditur, op-
portunè consulere, nec is tantum, quae haec-
tenus gesta sunt, congruum adhibere remedium, ve-
rum etiam aliis, quae sub iisdem erroribus, fal-
sis, damnatisque principis, tam ab antedicta Con-
gregatione, Junctà nuncupatà, quam ab aliis
quibuscumque Ministris, ac Delegatis, sive ejus-
dem Saecularis Potestatis, sive etiam praesenti Tri-
bunali Monarchiae Siculae deinceps attentari pos-
sent, tempestivè occurrere cupientes: Omnium-
que idcirco, & singulorum, quae in praemissis,
vel circa ea tam ab his, qui praesertim Edictum,
seu Bannimentum promulgarunt, quam ab aliis
quibuscumque, sive in sequelam ejusdem Edic-
ti, vel Bannimenti, sive alias ad eundem finem
impediendi in Regno praedicto executionem qua-
rumcumque Literarum, Mandatorum, aliorum-
ve Rescriptorum Apostolicorum quovis modo de-
creta, jussa, ordinata, acta, & gesta fuerunt,
seriem, causas, & circumstantias, ac tam praedic-
tae, quam alterius cujusvis Congregationis, seu
Junctae, Coetus, & Tribunalis ejusdem Regni,
nec non quorumcumque Judicum, Ministrorum,
etiam principalium, seu supremorum Officia-
lium, Notariorum, Scribarum, & Personarum
quarumlibet in eisdem praemissis culpabilium qua-
litates, dignitates, nomina, & cognomina, alia-
ve quaecumque, etiam specificam, & individuatam
mentionem, & expressionem requirentia, praesentibus
pro plenè, & sufficienter expressis, &
singillatim specificatis habentes: Motu proprio, &
ex certà scientià, ac maturà deliberatione Nostris,
deque Apostolica Potestatis plenitudine, Edictum,
seu Bannimentum praesertim, ac quaecumque in
eo contenta, aliaque omnia sive in illius sequelam,
sive eodem consilio, tam ab ipsamet Congregatio-
ne seu Junctà, quae idem Edictum, vel Bannimen-
tum promulgavit, quam ab aliis quibuscumque Con-
gregationibus, Coetibus, Tribunalibus, Judicibus,
Ministris, Officialibus, & personis praefati Regni Si-
ciliae forsan acta, gesta, & ordinata, cum omnibus,
& singulis inde secutis, & quoadcumque secuturis
penitus, & omninò nulla, irrita, invalida, injusta,
reprobata, damnata, inania, temeraria, & à non
habentibus potestatem damnabiliter attentata, ac de
facto praesumpta, nulliusque omninò roboris, &
momenti, vel efficaciae esse, & ab initio fuisse, ac
perpetuò fore, neque illa à quoquam observari pos-
se, vel potuisse, adeoque nec ullum statum facere,
vel fecisse, sed perinde ac si nunquam emanassent,
nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis
perpetuò iidem haberi debere, tenore praesentium
declaramus.

Motivum in-
fra recen-
da reproba-
tionis.

Declarat nul-
litate pra-
fati Edicti,
omniumque
secutorum,
quae in pos-
terum sequi
possunt.

Reprobat omnia, quae unquam in Regno Siciliae geri contingat pro impedienda executione Mandatorum, & Decretorum Sedis Apostolice.

Monet Christiani fideles ejusdem Regni de obedientia, quam non obstantes praefato Edicto, Apostolicis Decretis praestare tenentur.

Omnes, qui in praemissis partem habuerunt, censuras incurrisse reservatas Sedi Apostolice declarat.

Et proinde absolvi non posse, nisi a Romano Pontifice.

Decreta roborantia.

§. 5. Et nihilominus ad majorem, & abundantiorum cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula, ac si quae insuper praedictis, seu aliis praemissorum occasione, sive ad eundem finem quoquomodo impediendi executionem Literarum, Mandatorum, & Decretorum Apostolicorum in eodem Regno quodocunque, & quomodocunque (quod Deus avertat) de cetero similiter agi, geri, & ordinari contigerit, harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuumus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus. Sciant propterea universi Christiani fideles ejusdem Regni, memorato, sive alio quovis Edicto, Mandato, seu Praecepto, quod a praefata Saeculari Potestate, sive etiam praefati Tribunalis Monarchiae Siculae Ministris quibuslibet in posterum promulgari contingeret, non obstantes, sese teneri, ac obligatos esse Decretis, Ordinationibus, Mandatis, Literis, aliisque provisionibus Apostolicis quibuscumque, vigore illius potestatis Nobis, ac pro tempore existentis Romano Pontifici divinitus concessae tam haecenus editis, quam de cetero quodocunque edendis, veram, integram, & omnimodam obedienciam praestare, atque exhibere.

§. 6. Praeterea cum notorii Juris sit non tam illos, qui praesertim Edictum, seu Bannimentum ediderunt, ac promulgarunt, quam alios omnes, & singulos cujuscumque status, gradus, ordinis, praeminentiae, & dignitatis quantumcumque excelsae, ac sublimis fuerint, qui sive editionem, publicationem, & affixionem ejusdem Edicti, vel Bannimenti, sive alia eodem consilio, sicut praemittitur, quovis modo gesta mandarunt, ac ordinarunt, seu illis consilium, auxilium, favorem, vel quamvis aliam damnabilem operam praestiterunt, aut in eorum sequelam, & executionem similiter gesta approbarunt, & rata habuerunt, seu alias in eis quomodolibet culpabiles fuerunt, censuras omnes, & poenas Ecclesiasticas contra similia perpetrantes a Sacris Canonibus, Generalium Conciliorum Decretis, & Apostolicis Constitutionibus, ac praesertim Literis die Coenae Domini singulis annis legi, & promulgari consuetis inscriptis eo ipso incurrisse, illasque insuper etiam incursum esse eos omnes, qui similia ad eundem finem quoquomodo impediendi executionem Literarum, aliorumve Decretorum Apostolicorum in Regno supradicto de cetero peregerint, ut praefertur; Noverint ideo illi omnes, etiam specialissima mentione digni, a censuris, & poenis hujusmodi, post debitam, & condignam Ecclesiae realiter, & cum effectu praestitam satisfactionem, non nisi a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (praeterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidencia in eadem censuras, & poenas eo ipso, quo convalescerint) absolvi, & liberari posse, prout eorumdem tenore praesentium decernimus, & similiter declaramus.

§. 7. Decernentes pariter easdem praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, etiam ex eo, quod praedicti, & alii quicumque in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, praeminentiae, & dignitatis existant, seu alias specificae, & individuae mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causaeque, propter quas praesentes emanarint, sufficienter adductae, verificate, & iustificatae non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quan-

tumvis juridica, & privilegiata causa, colore praetextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimae, & totalis laesionis, nullo unquam tempore, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se jurare ullo modo posse; sed ipsas praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existeri, & fore, ac quibuscumque juris, seu facti defectibus, qui adversus illas a saeculari potissimum potestate, seu praedicto assertae Monarchiae Siculae Tribunali, illorumve Ministris quibuslibet, ad effectum impediendi, seu retardandi earum executionem, quovis modo, seu ex quavis causa opponi, seu objici possent, minime refragantibus, suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: Easque propterea omnibus, & singulis per eandem saecularem Potestatem, sive per idem assertum Tribunal, eorumve Ministros quoscumque quomodolibet allatis, seu afferendis impedimentis penitus, & omnino rejectis, ac nequaquam attentis, ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodocunque spectabit, inviolabiliter, & inconcussae observari: Sicque, & non aliter in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolice Auditorum, ac Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, etiam de Latere Legatos, & praefatae Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque praeminentiam, & potestate fungentes, & functuros; sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & autoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis autoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obstantibus praemissis, & quatenus opus sit, nostrae, & Cancellariae Apostolicae Regulae de jure quaesito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus; nec non quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, ac praescriptionibus quantumvis longissimis, & immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibuscumque Personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissima mentione dignis a Sede praedicta ex quacumque causa, etiam per viam contractus, & remunerationis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, seu ad quarumcumque Personarum, etiam Imperiali, Regali, aliave qualibet mundana, vel Ecclesiastica Dignitate fulgentium instantiam, aut earum contemplatione, seu alias quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis; etiam continentibus, quod excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes

Etiam adversus oppositiones, & impedimenta, quae praestari possent per Ministros asserti Tribunalis Monarchiae.

Clausula subblata, & irritans.

Derogatio contrarium.

plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Privilegiis, & Indultis hujusmodi mentionem. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur, presentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, & derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Affixio præsentium in Urbe vim habeat personalis intimatio- nis.

Fides habenda transumptis.

Dat. die 11. Januarii 1715.

Publicatio.

LXXVI.

Exordium ab Officio Romani Pontifi-

§. 9. Cum autem eadem præsentibus Literæ in memorato Regno Sicilia nequeant tutè publicari, ut hæcenus experientia compertum est, ac exiis, quæ in præinserto Edicto, seu Bannimento habentur, manifestò apparet, imò hoc ipsum insuper per legitimas probationes satis, superque Nobis constat, prout harum serie pariter declaramus; Volumus illas, seu earum exempla, ut ad omnium notitiam deveniant, ad valvas Ecclesie Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiaque generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quosillæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent; Utque ipsarum Literarum transumptis, seu exemplis etiam impres- sis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensa. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majoram sub annulo Piscatoris die xi. Januarii MDCCXV. Pontificatus Nostri Anno XV.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo decimoquinto. Indictione Octava, die verò duodecima Januarii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Pape XI. Anno decimoquinto, suprascriptæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesie Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Curia Generalis in Monte Citatorio, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Ludovicum Cappellum Apostolicum Cursorem.

Antonius Placentinus Mag. Curf.

EXTINCTIO

Et abolitio præsentis Apostolicæ in Regno Sicilia Legationis, & Monarchiæ nuncupatæ, ejusque Tribunalis, Judicis, Ministrorum, & Officialium quorumcumque.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex, quem Salvator, & Dominus Noster æqui, bonique supremum Asser-

torem in terris constituit, ut juxta Propheticum verbum noxia evellat, & destruat, utiique plantet, & ædificet, ea interdum, quæ non solum minus legitimis subnixæ titulis, in Ecclesiasticæ Libertatis, atque Apostolicæ autoritatis perniciem invecta esse cognoscit, sed quæ etiam rationabilibus ex causis ab hac Sanctâ Sede aliquando concessa fuisse non dubitat, ubi rerum experientia ita suadeat, gravioresque causæ, quibus præsertim Ecclesiæ rationibus, animarum salutem, rectoque rerum ordini opportunè consulitur, hoc ipsum exposcant, sapienti consilio abolet, revocat, rescindit, & immutat, ac aliàs desuper Pastoralis sollicitudinis, & providentiæ suæ partes interponit, sicut omnibus maturæ considerationis trutinâ perpensis, conspiciet in Domino salubriter expedire.

§. 1. Sanè, cum Divinâ ordinatione, Sacrorumque Canonum definitionibus, Ecclesiasticæ, ac Sæcularis Potestatis discretæ sint munera, nemo propè est, qui ignoret gravissimos Viros eximiam non minus pietate conspicuos, quam zelo incorruptæ disciplinæ celebres, sacræque antiquitatis cognitione præclaros, magnis protulisse querelas de eo Regni Sicilia Tribunali, quod Monarchiam appellant, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Primatui ipsamet sui nominis novitate plurimum injurioso, in quo scilicet, non sine aperta Sacrarum Legum violatione, Spiritualia Jura Sanctuorii per Sæcularem Potestatem administrari noverant, prætenstæque Pontificæ Legationis titulo acerbissima Apostolicæ Sedis autoritati vulnera infligi deplorabant. Ut talem proinde, ac tantam Ecclesiasticæ jurisdictionis perturbationem, quantum in ipsis erat, funditus everterent, luculentis commentariis primò quidem planum facere studuerunt, non obscuris indicis deprehendi Privilegium illud, quo Sæculares Ministri Monarchiam Siculam suffultam esse contendunt, quodque dudum Rogerio Sicilia Comiti à fel. recor. Urbano Papâ Secundo Prædecessore nostro concessum fuerunt, vel omninò fictum, ac commentitium esse, vel saltem insignis alicujus Veteratoris fraude corruptum, ac depravatam. Nullum deinde in eo, licet verum esset, ac minime vitiatum, suprascriptæ Monarchiæ vestigium reperiri, sed pravos potius plerisque illius Tribunalis usus ipsismet allati Privilegii verbis coerceri declararunt; cum nullam per hujusmodi Privilegium eidem Rogerio Comiti Ecclesiastici juris dicendi facultatem tributam fuisse contendere, sed filialis auxilii partes dumtaxat demandatas, ut Apostolicas Ordinationes pro suâ in Ecclesiam reverentiâ exqueretur.

§. 2. Addiderunt præterea, tamen si decantatam illam Apostolicæ Legationis potestatem, ac Monarchiam, memorato Rogerio Comiti, atque ejus filio Simoni, sive alteri, qui legitimus illius hæres extitisset, idem Urbanus Prædecessor concessisset, imò etiam ad alios ipsius hæredes, quod falsum omninò censuerunt, extendisset, nunquam profectò illam ad omnes promiscuè Sicilia Reges propagari potuisse, aut ita cum temporalibus juribus Regni coallescere, ut in quamdam veluti Sæcularis Imperii prerogativam evaderet. Ad hæc pluribus documentis probarunt prædicti Urbani Prædecessoris Privilegium, si quod unquam concessum fuisset, etiam cum eâ potestatis amplitudine, quam Monarchiæ Magistratus temerè arripuerunt (quod tamen illi sine gravi ipsius Urbani Prædecessoris, acerrimi Ecclesiasticorum jurium, ac fortissimi vindicis injuriâ nequaquam dici posse constanter assererant) abrogatum postea fuisse iteratis plurium Romanorum Pontificum etiam

cis revocandi, quæ perperam inducitur, & ex justa causa immutandi, quæ aliàs ritè concessa fuere.

Narrat querelas à gravissimis Viris prolatas super abulsi Tribunalis Monarchiæ nuncupatæ in Regno Sicilia.

Nec non motiva per eodem Viros adducta pro decernenda abolitione suprascripti Tribunalis.

Afs. videlicet Privilegium Urbani II. esse commentitium.

Quinimmo, etiam si verum sit, ex illius verbis Monarchiæ facultates non deprehendi.

Idem Privilegium extendi non potuisse ad omnes Sicilia Reges.

Abrogatum etiam fuisse per subsequendum Pontificum literas, & decreta.

Præ-